

[Krag.]

af Hensyn til hvem den er blevet ophævet. Det, det kommer an paa, er, om der i Henhold til gældende Lov har været Hjemmel til at genindføre en Afleveringspligt, eller der ikke har det; og naar det ærede Medlem spørger, hvad Forskellen er mellem Tvangsaflevering og Hjemføringspligt, maa jeg sige, at Forskellen er ganske simpelt, at det afgørende er, om den Valuta, Eksportøren har faaet hjem, kan staa til hans egen Disposition paa den Maade, han ønsker, eller han skal overlade til Banken at disponere over den.

Naar det ærede Medlem her siger, at jeg har været med til at give Handelsministeren den Bemyndigelse, han har udnyttet paa den Maade, jeg her har nævnt, saa er det ganske rigtigt; det har jeg været med til, og jeg beklager, at jeg har været med til det, fordi jeg først for sent er blevet klar over, hvad denne Bemyndigelse kunde blive misbrugt til, og hvad den er blevet misbrugt til. Derfor advarer jeg imod, at man fremtidig giver Bemyndigelser, som man ikke har Sikkerhed for bliver forvaltet paa forsvarlig Maade.

Da vi den 27. August 1932 endelig fik det ministerielle Cirkulære, førtes der i dette høje Ting en Forhandling om dette Cirkulæres Indhold, og vor Ordfører bemærkede udtrykkeligt dengang, at Ministeren, der havde udsendt dette Cirkulære uden i Forvejen at have forelagt det for Rigsdagens Valutaudvalg, derved havde tilsidesat dette Udvalgs Beføjelser, idet vor Ordfører udtrykkeligt pegede paa, at § 3 ikke blot paabyder, at Afleveringspligten, Pligten til direkte Aflevering til Nationalbanken, skulde ophæves, men ogsaa at de nærmere Betingelser for Salg af Valuta her i Landet skulde bringes til Ophør.

Det er naturligvis en Domstols Sag, hvor vidt Handelsministerens Bemyndigelse i Henhold til § 8 i den gældende Lov gaar, men der er ikke nogen som helst Tvivl om, at naar den tidligere Handelsminister har benyttet denne Bestemmelse til at genindføre Afleveringspligten, har han handlet imod de Forudsætninger, i Henhold til hvilke denne Bemyndigelse blev givet ham, og har handlet paa en Maade, som er stridende imod de Forudsætninger, under hvilke Afleveringspligten i 1932 blev ophævet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem

Hr. Krag har ikke Ret i, at Afleveringspligten er genindført, Cirkulæret af 11. September 1935 understreger en eneste Ting, at Hjemføringspligten fortsat bestaar. Afleveringspligten blev ophævet ved Cirkulære af 27. August 1932, og siden Cirkulæret af 27. August 1932 indtil Sommerens Begivenheder nu i Aar har der ikke været Tvivl om, at man ikke skulde have sin Valuta omregnet straks, men at man kun skulde aflevere den i Banken, og dermed var hjemført. Men saa kunde man lade den staa paa en fremmed Valutakonto, og der har været handlet i hele Resten af 1932, i 1933 og 1934 og Halvdelen af 1935 derefter. Saa er det, Handelsministeren eller Nationalbanken bliver bange. Jeg var ikke enig i, at man skulde foretage det Skridt, man tog, at man skulde understrege Hjemføringspligtens Bevarelse, men fra 27. August 1932 til 11. September 1935 har der heller ingen Tvivl været om den afgørende Forskel mellem Tvangsaflevering og Hjemføringspligt, overhovedet ikke, og det ærede Medlem har fuldkommen Uret i, at Cirkulæret af 11. September 1935 genindfører Tvangsafleveringen, fordi der ikke kræves noget som helst i Retning af, at Nationalbanken kan sige, at man skal aflevere Valutaen til denne eller til hin Kurs.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Jeg har før hørt det ærede Medlem Hr. Christmas Møller søge at klare den penible Situation, hvori han i denne Sag er kommet, ved at henvise til, at Afleveringspligten ikke er genindført ved Cirkulæret, fordi den vedkommende Hjemfører af fremmed Valuta ikke behøver at lade den omregne til Dagens Kurs ved Afleveringen til Banken. Men det har slet ingenting med denne Sag at gøre. Afleveringspligten er genindført, saa snart den vedkommende Eksportør ikke har Adkomst til at disponere over den fremmede Valuta, der er hjemført, som han ønsker det. Hensigten med Loven af 1932 var udtrykkeligt at give den fuldkomne Dispositionsfrihed, og derfor siger jeg ogsaa, at han er ikke pligtig at afgive til Nationalbanken eller til paa nærmere af Nationalbanken fastsatte Betingelser at sælge Valuta og Effekter. Han har altsaa for det første ingen Pligt til at aflevere til Nationalbanken, dernæst kan Nationalbanken ikke fastsætte, om han